

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak, nyilvántartás és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, lemeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . K 10—
Fél évre . . . . . 5—
Negyed évre 2-50
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számítanak.

NYILVÁNTARTÁS 50 FILLÉR.

Feloldó szerkesztő:

ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapfajlagos:

STRAUSZ SÁNDOR.

Kitartunk.

»Döntéshez akarjuk vinni a háborút!« Ez az a jelszó, amellyel a háboru harmadik esztendejébe léptünk. Óriásiak az erőfeszítések, melyekkel bennünket és szövetségeseinket gyorsan eltiporni akarnak.

Az ellenség a döntést akarja, mi is azt akarjuk. Így tehát beállt a világháború utolsó nagy szakja.

Egy év előtt, amikor Oroszország hadseregét harc képtelenné tettük és a központi hatalmak szövetségeseikkel együtt a Konsztantinopól felé vezető ut megnyitására fáradoztak, nyilvánvalóvá lett, hogy ez az út a béke felé vezet. Azóta egy újabb orosz hadsereg szenvedett százazrekre menő veszteségeket és nyugati ellenségeink veresége lépést tart a keleti hasztalan támadások áldozataival. Törhellenül áll mindkét vonalon a német és magyar-osztrák védők sziklafala. Ellenségeink belátták, hogy a Balkánon létesített összeköttetésünk ellenállhatatlanul erőssé tesz bennünket. Amint mi egy év előtt új szövetségársunkkal egyesülve megépítettük a török birodalommal összekötő hidat, úgy ők azt most egy újabb hitelesítő segélyével fel akarják robbantani. — De a hid erősebben áll, mint valaha és az áruló Románia megbüntetése már megkezdődött, siettetve a döntést, mely nekünk ugyanott, ahol a háboru kitért, győzelmet és békét fog hozni.

Mindenkor készen, miként hadseregeink és vezetőik, mi idehaza is egyesíteni akarjuk erőinket, hogy a kívánt célt elérjük. Egységesnek kell lennie gondolkodásunknak, akaratunknak és cselekvésünknek. Egyetér-

tés legfőbb feladatunk, fáradhatalan törekvésünk, hogy ellenségeinknek erkölcsi erőnk ellen intézett támadásaival szemben is csorbítatlanul megvédjük népünk önbizalmát, erejét.

Biztatásra — hála Istennek — nincs szükség. A magyarok ennek a példa nélküli háborunak eddigi egész tartama alatt bizonyították, hogy a harctéren, csak úgy, mint itthon, öntudatos lelkesedéssel teljesítik katonai, polgári és szövetségi kötelezéseiket. De az egységes akaratere való utalás most, amikor a világháboru döntéséhez mind közelebb jut, elementáris erővel tör ki belőlünk. Az egész világot hatalmába ejtette az a meggyőződés, hogy a háború utolsó, döntő szakához értünk és hogy minden erőnket össze kell szednünk a legutolsó ütések előkészítésére.

A döntés siettetése fokozza azt a nyomást, melyet Nagybritánia a semlegesekre gyakorol. A semlegeseknek is színt kell vallaniok, hogy melyik fél pártjához huzódnak. Minthogy nyugaton hallatlanul rettenetes támadások dacára nem szakad meg a német front; minthogy keleten Hindenburg ökle aprítja az ujonnan szervezett nagy orosz hadsereget; minthogy továbbá a Dobrudzában a németek és bolgárok ernyedetlenül visszaverik az egyesült orosz-román csapatok támadásait, úgy hogy Sarraik, amikor majd végre igazi támadásra szánja el magát, mindenesetre el fog késni; és minthogy végül az újabb olasz offenzíva, csak úgy, mint a románok támadása, önmagában összeomlik: most azzal akarnak kísérletezni ellenségeink, hogy a külvilágtól tökéletesen elzárjanak bennünket. Azt remélik ezzel elérni,

hogy, ha most nem is, de a fél után, annyira el leszünk gyengülve, hogy a katonai végszó az övék lesz.

Hogy ez a törekvésük nem fog járni eredménnyel és reményük teljesülni nem fog, arra nézve egységes szövetségünk minden emberének le nem lohasztható győzelmi akarata a garancia. Győznünk kell, ha élni akarunk. Győznünk kell, nem hogy elvegyük ellenségeinktől, ami az övék, hanem hogy további fenntarthatásunk érdekében megtarthassuk magunknak azt, ami a miénk.

A háborus cél az egyik oldalon a leigázás, mi több: a megsemmisítés, a rablás, másik oldalon életlenntartás, életbiztonságunk megvédése. Foszogatol hadjáratot, élet-halálharcot itt: ki fogunk tartani, nem fogunk csüggedni, sem a fronton, sem idehaza!

A merénylők hada nem menekülhet megédemelt leckéjéről. Közeledik az idő, amikor az antántzaklatta népek, a háborut viselőkképp úgy, mint a semlegesek, ismét a béke áldásait fogják élvezhetni.

Reméljük, hogy a békerontók kíméletlen pusztításai dacára is végül Európa »fogyva bár, de törve nem« zavartalanul folytathatni fogja a kultúra munkáját és ebben az Európában az eddiginél is díszesebb helyet fogunk elfoglalhatni mi, a végsőig kitartó magyarok, akik ezért a célért annyi áldozatot hoztunk!

Értesítés a „Közérdekeltség” tagjai részére.

1. A folyó egy hónapra szóló lisztutalványok folyó hó 9-étől (hétfőtől) kezdődően

A lányka.

Párjavesztett kis madárka
Dalol főt az ágon,
Alatta ül ifjú lányka
Pásztor, zöld ágyon.

Esküvőre készülődött
Tavaly ilyen tájban,
Szívében most öröm helyett
Szomorúság, gyász van.

Párját gyonge karjaiból
A véss kiragadta,
Vérző szívvel választottját
A Hazának adta — —

Szomorúan néz az égre,
Majd pedig a fűre,
Kis madárka bús dalával
Szájával átal járja — — —

Könybe lábát mindkét szeme,
Hízen ő is árva,
Messe földön, idegenben
Nyugszik már a párja — — —

IIj. Szivoncsik Antal.

Szanitác.

Írta: Gyarmati József.

Eltűnt a harci zaj, elcsendesedtek a fegyverek. Az éjszaka néma csendjét csak a távoli ágyúdörgés zavarja meg, amely lassú morajjal vész el a környék hegyei között.

Eltűnt már a Nap utolsó sugara is a Szt. katarinai kis kápolna romjai mögött. Csak a torony meredek csúcspon, meztelentül az ég felé. A felhő előbukkanó Hold sárgás-zöldes fénye mellett oly misztikus, oly kísérteties minden. A leereszkedő szürkés-fehér köd, mint egy halotti lepel, takarja el szemem elől a völgyet, ahol Görz romjai csendben pihennek.

A gyengén fujdogáló szellő nehéz, fojtó hullaszagot hoz felém.

Körtütekintek. Amerre csak ellátok, mindentűnt hull. Halomban, százával hevernek a holttestek, össze-vissza. Némelyik már sok nap óta hever itt eltemetetlenül. Azok terjesztik a fojtó, nehéz szagot.

Egyedül vagyok élő a holtak eme néma birodalmában! Fáradt, elernyedt tagjaim pihenésre vágyanak. Leülök egy kőre. Kezembe hajtom fejemet és elgondolkozom: Hány lehet ezek között, akikért az aggodó anya talán épen most fohászkodik az Éghez? Hányan lehetnek itt, akikről a szerető hitves talán most álmodik valami szépet,

— talán hogy szerencsésen visszatért a háborúból? Hány apa lehet közöttük, akikért kis gyermekek otthon talán épp most imádkoznak, hogy: »Édes jó Istenkém, segíts meg Apámat és hozd vissza egészségesen minél előbb kis gyermekei közé, hogy a mi szomorú Mamánknak ismét földérlőjön az arca!«

Aggodó szeretteik hiába várják vissza. Nem tér meg közülük többé aki a család lelke volt. Nem öleli szerető hitvesét, nem csókolja szívéhez nőt, kis gyermekeit. — Itt fekszik hidegen, üveges szemekkel a Holdat bámulva, várva az előfeloldást!..

De hallga! Mintha neszt hallanék! Csendes, elhaló, halk nyüzsgés, majd mély, el-elcsukló sóhajts üti meg fületem. Fölkelek s a zaj irányába megyek. — Szeges bakancsom csikorgására egy fekete alak emelkedik ki a hullák közül. Észrevesz! Reszkető kezét magasra emeli s vontatva hosszan föliskolt: »sanitáác«, azzal visszahanyatlik. Odasietek hozzá. Reszket a fájdalomtól és kimerüléstől. Kis konykót adok neki. Boldogan mogyog és amint másik kulacsomat meglátja, összekulcsolja két kezét és kér: »Akva« — akva! Adok neki vizet. Nyelve megoldódik. Hálálkodva beszél, de csak annyit értek belőle, hogy »Grácia«. Elkapja kezemet és forró ajkához szorítja, alig birom kiszabadítani kezemet görcsős ujjai közül. — Sebeim bekötözöm s néhány vigasztaló szót mondok neki.

válthatók ki, természetesen a »Tagsági igazolvány« előmutatása mellett, még pedig:

a) az első hétben — mind a három takaréknál egyaránt — csakis hétfőn és kedden délután, 3—5 óráig;

b) a követő hetekben pedig csakis a beosztásbeli napokon, a délelőtti hivatalos órák alatt.

2. A tömegmunka gyorsabb lebonyolítása végett és az aprópénz hiánya miatt a lisztutalvány minden váltás nélkül, vagyis csak leolvasott készpénz ellenében adatik ki.

3. A kifizetett lisztek — valamennyi tagnak egyaránt — a volt »Premecz« féle bolti helyiségen (Deák Ferenc-u. 7.) adtnak ki, természetesen a lisztutalványok leadása ellenében, még pedig folyó hó 12-étől (csütörtöktől) kezdődően bármely hétköznapon délelőtti 9—12 és délután 2—5 óráig.

4. A kiutalt »Finom« (nullás) liszt helyett, tetszés szerint való mennyiségben, de csakis a készlet tartamáig, darát is szolgáltat ki a bolti megbízott.

5. A kiszolgálás gyorsítása érdekében a liszt-zacsok már f. hó 9-étől (hétfőtől) kezdődően adandók le a bolti helyiségben. — Ajánlatos minden liszt-nemre külön-külön zacskót adni, még pedig megfelelő vászonból készültet, mindegyikre tintával ráírván (a tagsági igazolvánnyal egyezően!) a nevet és a személy-számot.

6. Az utalvány-kiváltás és a lisztkimérés első napjaiban csakis azok jelentkezzenek, akiknek sürgősen van szükségük a lisztre!

7. A korpa-kiszolgálására nézve rövidesen történik intézkedés.

Adakozzunk az elesett hősök özvegyei és árvái javára!

Hadsegélyező Hivatal lőpénztára, Képviselőház.

K Ü L Ö N F É L É K .

Hulló levél vagyok.

Hulló levél vagyok,
Mit elkapott a szél,
Susogó fa lombja
Bánatimról beszél.

Váromlédék vagyok,
Zajos kor emléke,
Mely komoran tekint
Rég letűnt időkbe.

A hullák közül mindig több és több fekete alak emelkedik ki. Mindegyik »akvát« kér! A sebbe, az nem számít! Szomjuság kinozza valamennyit. Óh! mily boldogan csillog föl szemre, ha odanyujtom neki vizes kulacsomat! S ha már ivott, türelmesen, hagyja, hogy sebeit bekötözsem, amely művelet, — különösen csonttörésnél — nem kis fájdalommal jár. — Jönnek is már sanitécium, s hordágyra téve a sebesültet, viszik biztos helyre, a Hülfplatzra.

Majd megérkeznek a szaporó kis s erős csá-kányaikkal fölfeszegtetik a köveket, hogy kis gödröket csináljanak, amelyben az immár megtért hős örök álmát fogja aludni.

Ismeretlen, jeltelen lesz sírja. A csendes szellő zajtalanul suhan el a kövek között, meg-megcirógatva a még temetetlen holttesteket.

A kukik monoton, egyhangú »klum« hangja hallatszik az erdőből, hívja a párját. Őket is kizavarta a csendes toronyból az emberek viaskodása.

Óthon pedig sok szegény anya, hitves és neveletlen kis emberfiókaik szorongó szívvel s bizakodó reményességgel várják haza életük vígasztalóját, támasztát és segítőjét, de hiába, hiába!

Lelkükben egész életükön át hordják a véres, nagy és soha be nem hegedő sebet: Szerettük elvesztését!

Futó csormoly vagyok,
Melynek nincsen nyugta,
Hol lesz pihenése,
Ő maga so tudja.

Kopár szikla vagyok,
Melynek nincs virága,
Vad szelek csapkodják
S a felhők villáma.

Zúgó tenger vagyok,
Mit a vihar szárnya
Felkergető fektéből
S hullámokra hánnya.

Vadregneteg vagyok,
Melynek néma ólón
Elvétve ragyog át
Egy napsugaras fény.

Temető vagyok én,
Bák, bánatok sírja,
S nincs, aki gyászomat
Keseregve sírja.

Zombory Gyula.

— **Kérelem.** Lapunk folyó hó 1-ével a XXXIII-ik évfolyam IV-ik negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, megújítani, a kik pedig előfizetési díjjal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjen. Tisztelettel a kiadóhivatal.

Előfizetési árak:

Égész évre	K 10.—
Fél évre	» 5.—
Negyed évre	» 2.50

Egyes szám ára 20 fillér.

— **A király nevenapja.** Ófelsége a király nevenapját szokásos kegyelettel ülték meg a katonaság, a hivatalos hatóságok és iskolák. A középületeken nemzeti zászlók hirdették a névnapot, a hivatalok képviselői, katonatisztikar és az iskolák tanuló ifjusága pedig d. e. 9 óraker szentmisére gyülekezett a Ferenciek templomában. A hárompapos misén Varga Wolfgang hittanár celebrált. A mise végén a tanulóifjuság a Himnuszt énekelte.

— **Oktober 6.** A nemzeti gyász évfordulóját a szokásos kegyelettel ülte meg a csáktornyai iskolák tanulóifjusága. Reggel 9 órakor volt a Ferenciek templomában az ünnepi istentisztelet, utána megemlékezés az iskolákban a nagy napról. A tanítóképző-intézetben az összegyűlt ifjuság előtt Zrínyi Károly igazgató fejtegette október 6-ikának jelentőségét.

— **Hősi halál.** Veszteségeink csak nőnek! A csáktornyai áll. tanítóképzőnek hadbavonult növendékei közt arat a Halál! Az intézet igazgatósága a napokban értesítést kapott, hogy volt harmadéves növendéke, Szily Károly, 20. honvédgyalogezredbeli szakaszvezető, július 28-án elesett. Gránát ölte meg a derék Szily Károlyt Sztaniszlau előtt, amikor seregünk az oroszok elől visszavonulóban volt. A gránát darabokra tépte szét szegény Szily Károlyt. Nyugodjék békében!

— **Orosz fogságtan.** Az északi harcok nemcsak nagy megpróbáltatásoknak tessik ki vitéz seregeinket, hanem nagy veszteségeket is okoznak. Borsó Géza honvéd hadapród és Keller Lázár honvéd hadapródjól is a veszteség számlájára kerülnek, mert az orosz offenzíva alkalmával fogságba kerültek. Mindkét fiatal hős a csáktornyai tanítóképző intézetnek volt derék növendéke, akik az előkészítő tanfolyamon szereztek június havában tanítói oklevelet.

— **Veni Sancte.** Az állami polg. fiu- és lányiskola s az áll. tanítóképző intézet október 1-én nyitotta meg a tanévet. Legelső funkciójuk a Ferenciek templomában megtartott Veni Sanctén való megjelenésük volt. A tanítás 2-án vette kezdetét mind a három iskolában.

— **A háború vallásossága.** A harctéren küzdő hőseink csodával határos bátorságot s türelmet tanúsítanak. Mindkettőt nemcsak a hazaszeretet szent lángja éleszt, de a hit üdvözítő mulasztja is táplálja. Bizonyosság erre egy, azóta már hősi halált halt ifju vitéz levele, melyet gyónás előtt, volt hittanárához, Varga Wolfgang csáktornyai szentferencrendi áldozárhoz, intézett. Közreadjuk, mint ékes bizonyosságát a katonák nemcsak tüneményes erejének, de ártatlan tiszta lelki világának is. A levél következőleg szól: »Harctér, 1916. szeptember 7-én. Gyónás előtt állva eszembe jutnak a Csáktornyan eltöltött boldog napok és a Szeretett Hittanár Úr körében eltöltött boldog órák. Azért nem állhatom meg, hogy egy táborilappal meg ne emlékezzem volt Szeretett Hittanár Uramról, egy galiciai faluban, messze a szép Hazától, melyért küzdeni oly dicső és nemese dolog! Kívánom a jó Istentől, hogy ez a lapom oly egészségben találja Szeretett Hittanár Urat, amilyennek hála Istennek jelenleg én is örvendek. Valószínű, hogy rövidesen visznek le a frontra és akkor ismét meglátjuk a szép Hazát. Maradok szívélyes üdvözléssel volt tanítványa Csenár Aladár hadapródjelölt.

— **Köszönetnyilvánítás.** Pálya Mihályné úrasszony a Szt. Antal perselyből 20 K-t volt szíves adományozni a helybeli Ker. Nőegyletnek, amiért az elnökség ez úton köszönetét nyilvánítja.

— **Eladó tehének.** A csáktornyai áll. tanítóképző intézetben két szimentháli tejelő és igavonó tehén s egy üszőtehen eladásra kerül.

— **Az új népfőlkelők bevonulása.** Illetékes helyről vett értesülés szerint a 32—50 éves népfőlkelők bevonulásának általános elhalasztása folytán az 1866—1871. évi népfőlkelők november 3, az 1872—1884. évek pedig november 18-ára fognak egy újabb bevonulási hirdetmény útján népfőlkelési fegyveres szolgálatra behivatni. Ezek az új határidők érvényesek az önkéntesen besorozottakra is. A külföldön alkalmasnak nyilvánított népfőlkelők azonban október 16-án tartoznak bevonulni.

— **Adományok.** A Miksaváron elhelyezett erdélyi menekültek ruházati segélyezésére a következő pénzadományok folytak be: 12 K-t Glogovác Ferencné; 10 K-t Czegléd Erzsébet; 6 K-t Lipnyák Dániel és Ignác; 4 K-t Kosir Tamásné; 3 K-t Dovecser Mária; 2—2 K-t: Szép Jánosné, Jambrovics Miklós, Parger Orsolya, Ladics Imréné, Kádár István, Horváth Imre, Kirics József, Bratkovics Lukács, Takács Imre, Logozsár Mária, Kirics Józsefné, Zsuidárics Máttyás, Kovács János, Safarics Imre; 1—1 K-t: öz. Czegléd Antalné, Logozsár Lukács, Parger Julia, öz. Glogovác Imréné, Dominics Bálintné, Bratkovics Lukácsné, Varga Sándor, Kolarics József, Böcskei Gábor, öz. Glogovác Ferencné, Zrim Jánosné, Marcsecz Jánosné, öz. Szerecz Ferencné, Szerecz Teréz, öz. Gasparlin Mihályné, Krezsnár Györgyné, Dovecser Mária, Koczián Mária, Dovecser József, Bratkovics Imre, Majczen Fülöp, Zadravecz János, Kirics Mártonné, Szklepics István, Krezsnár Mária, Glogovecz Mária, Glogovecz Mihályné, Bratkovics Dorottya, Kolmanics Ágnes, Stefuly Ferenc, Vinczelics Mihály, Horváth József, Skvorcz Márton, Logozsár Ferenc, Kernyák Katalin, Kovacsics Mihályné, Ribárics Bálint, Zakaics János, ifj.

Takács Imréné, Benkő Antalné, Jalsovecz Györgyné, Bencz Imre, Bencz Ilona, Ruzsnyák Miklós, Kirics Teréz, Logozsár György, Jagodics János, Kosir Gáspár, Czimermann Ilona, Logozsár Mária, Bratkovics Jakab, Klobucsarics Ferenc, Novák Mária, Logozsár Mária, Sesztán János, Mikulán Tamás, Ladics Istvánné, Krizman György, Logozsár Regina, Logozsár István, Kajtár Mária; 90 fillért Mosmondor Mihály; 80—80 ft.: Logozsár János, Bauman Kata, Ruzsnyák Éva, Bratkovics Tamás; 70—70 ft.: Verhár Teréz, Stampár Teréz, Logozsár István, Vrbancsics Jakab; 66 fillért: Pergar Teréz; 60—60 ft.: Reiter Balázs, Reiter Erzsébet, Jambrovics Péter, Karazsinecz János, Leszinger Ferenc, Logozsár János, Ruzsnyák Ilona, Kirics Bálint, Logozsár Lukács, Dolár Borbálya, Jambrovics János, Dovecser Mihályné, Dovecser Vince, Kolman Balázs, Stefely Imréné; 50—50 ft.: Stefely Jakab, Kirics Ferenc, Szebérny Teréz; 40—40 ft.: Hunyadi Józsefné, Bratkovics Ferenc, Treszka Iván, Kirics Miklós, Zobovics Márton, Dovecser Ferenc, Spirk Mátyásné, Spirk Lajos, Logozsár Tamásné; 34 fillért Dovecser Lukács; 20—20 fillért: Horváth Mihályné, Logozsár Fülöpné, Ladics Antal, Novák András, Szencsár György. A 149 K-ra rugó összeg Czegléd Erzsébet úrhölgy, miksavári postamester gyűjtése.

— **Társasköri közgyűlés.** A Csáktornyai Társaskör f. hó 14-én (jövő szombaton) este 6 órakor a választmány határozatából rendkívüli közgyűlést tart. Tárty: Határozathozatal a Társaskör további fennállása és esetleg a tagdíjak felemlése tárgyában. A Társaskör belső tagjai ez uton fizetleltesen felkéretnek, hogy a közgyűlésen, tekintve az ügy fontosságát, lehetőleg teljes számban megjelenjen szíveskedjenek. Csáktornya, 1916. október hó 6. án. Az elnökség.

— **Nyilvános köszönet.** Bencsák Stana úrhölgy nehéz betegségének felépülése után a sebesült katonáknak 30 koronát adományozott dohányra. Fogadja a nemes adakozó a kórházparancsnokság nevében ez uton hálás köszönetemet. Dr. Heilig törzsorvos kórházparancsnok.

— **A Tűzoltóegyesület új alapítótagja.** A Hazai Fatermelő Részvénytársaság Csáktornyai Fűrészkészleése nemes példáját szolgáltatta a helybeli Önk. Tűzoltóegyesület iránti jóindulatának. Ugyanis az Önk. Tűzoltóegyesület parancsnokságához intézett átiratában bejelentette, hogy az egylet kötelekebe, mint alapító tag óhaját belépni. Együttal az egylet céljaira 300 K-t ajánlott fel, s adományozott. A kezelség ezen elhatározása bizonyára vonatkozásban van a f. évi augusztus 1-én a faterlepen kilört tűzesettel, melynek elfojtásában a tűzoltóegyesület elismerésreméltó működést fejtett ki.

— **Köszönetnyilvánítás.** Egy ismeretlen 100 koronát a csáktornyai izr. nöegyületnek, Guttman Lipótné urnó 10 koronát a háboruban elesettek özvegyeinek, öz. dr. Schwarz Albertné urnó az erdélyi menekültek javára 10 koronát adakoztak, melyekért ezuton mond hálás köszönetet Wollák Rezsőné, elnök.

— **A gabonakészletek rekvirálása.** A m. kir. miniszterium 2978. sz. rendeletével a buza, rozs, kélszeres, árpa és zabtermés rekvirálását elrendelte. A rekvirálása a miniszterium által kijelölt körzetekben történik. A csáktornyai járás is képez egy ily körzetet, melynek területére ifj. Neumann

Miksa gabonakereskedő csáktornyai cége nyert megbízást a rekvirálási munkálatok lebonyolítására. A csáktornyai járásban a rekvirálás október 5-én vette kezdetét. A rekvirálást községenként 3—3 tagból álló rekviráló bizottság végzi, mely a vármegyei alispán által kinevezett 1—1 megbízottból, az illető község előljárójából s a megbízott cég képviselőjéből áll. A rekvirálást október 31-ére kell befejezni. A rekvirálás tulajdonképeni célja, hogy mindazon feleslegek, melyek a termelők szigorúan és pontosan számított házi és gazdasági szükségletét meghaladják, a lehető legsürgősebben átvétesse nek és a hadsereg és polgári lakosság élelmezésére biztosítottassanak. Evégből nemcsak kívánatos, de szükséges is, hogy tekintettel a hazafias célra, a rekvirálás biztosítása céljából úgy a bizományosok, mint a közönség minden tőlük telhető elkövessenek és a legnagyobb szorgalommal és lelkiismeretességgel, minden körülmény lathavetésével, a közcélú feladat megoldását esetleg egyéni és anyagi érdekek háttérbe helyezésével is oldják meg. Nemcsak azért, mert ezzel a visszaéléseket, kapzsi számításokat s a közönség kiéheztetését, vagy legalább szenvedéseit megakadályozzák, de azért is, mert az ellátolás, elrejtés s egyéb szabálytalanságok elkövetése mindenkire súlyos következményekkel jár. Mert aki a rekvirálási rendeletet, vagy a hatóságoknak ebből kifolyólag kibocsátott bármily rendelkezését megszegi, vagy abban közreműködik, kihágást követ el s az ellátóktól készlet elkobzásán felül 6 hónapig terjedhető elzárással és kétezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. A kihágások miatt az eljárás a közigazgatási hatóságoknak, mint rendőri büntető bíróságoknak hatáskörébe tartozik.

— **Mi a véletlen?** KISS KÁROLY ÉS TÁRSA bankháza Budapestén írt egy asszony, hogy küldjön egy olyan szerencse-sorsjegyet, mely megfelel a hadbavonult férje születési napjának. Kéri KISS bankházat, hogy figyelmesen intézzék el, mert ő álmódta, hogy KISS-nél a küldött sorsjeggyel főnyereményt csinál. Így is történt és a szegény asszonynak nincsen több gondja. Ajánljuk, hogy a kinek bizonyos dátum vagy szám iránt előszere tete van, írjon Budapestre a KISS bankháznak Kossuth Lajos utca 13. és rendeljen egy osztály-sorsjegyet az október 27-én kezdődő húzásra.

— **Az új postatarifa.** Zavarok s portózás kikerülése céljából újból közzéteszük az új postatarifákat: Levélportó helyben 10, vidékre 15; rendes levelesúlyon túl minden 20 gramm után 5 fillér. A levelezőlap ára 8 fillér, olyan levelezőlapoké azonban, amelyekben nincs frankójegy, 10 fillér. Az ajánlási díj a postai portón kívül helyben és vidéken 25 fillér. A pénzes levelek után a rendes ajánlott levelek díján kívül minden 3000 K után 10 fillért kell fizetni. A csomagszállítási díj itthon 5 kg.-ig 70, 10 kg.-ig 150, 15 kg.-ig 250, 20 kg.-ig 350 f. Ausztriába az alapdíj 5 kg.-ig 80 fillér, Németországba 1 K. A postautalvány díja itthon 10 K.-ig 15 f, azontul 50 koronánként 5 fillérel több. Az utalványok kézbesítéséért 10 K.-ig 5, azontul 10 f jár, amelyet a feladók kell beszedni.

— **Egy kedves adománnyal kívánunk szolgálni olvasóinknak** lapunk mai számához Benkő Bank r. t. (Budapest, Andrássy-ut 60. szám) által csatolt „Szerencsenaptár”-ral, mely világszerte magyarázatát adja annak, hogy a szerencsét és a véletlent, — mely az emberi életben oly nagy szerepet játszik, — miként fordítsa hasznára.

— **Kukoricakenyeret eszünk.** Ugy hírlik, hogy nemsokára kukoricával és árpával

kevert kenyeret eszünk. Egyelőre csak a felsőmagyarországi és erdélyi vármegyékben vezetik be az ily módon kevert kenyeret. Nálunk még nem keretik a lisztet s így eszentul is buzakenyeret ehelünk a Dunántul.

— **A kukorica rendelet.** A hivatalos lap szerint a kukorica árát a következőképpen szabta meg a kormány métermázsánkénti árban: szeptember-októberben csöves 26 K, morzsolt 33 50 K, novemberben csöves 26 90, morzsolt 35, decemberben csöves 27 80, morzsolt 35 50, januárban csöves 28 70, morzsolt 36, februárban csöves 29 60, morzsolt 36 50, márciusban csöves 30 50, morzsolt 37, áprilisban csöves 31 40, morzsolt 37 50, későbbi hónapokban csöves 32 30, morzsolt 38 K. A tajtengerire drágább tarifa van. Tengerit továbbeladásra a termelőktől csak a Haditerményvetet. A termelőktől hízlatáson kívül más ipari célra vásárolni tilos. Szeszgyártásra és más ipari célra a tengeri egyáltalán föl nem használható. A nem termelő jogosítva van saját házi szükségletére tengerit vásárolni. Erre az engedélyt Nagykanizsán a polgármester, falvakban a főszoigabíró adja. A termelő a tengeri termelésből annyit visszatarthat, amennyi a saját házi és gazdasági szükségletére szükséges. A csutka árát szintén maximumálták. Hogy ki mennyit tarthat vissza, későbbi rendelet szabja meg.

— **Szivar- és cigarettajegyek.** Hir jár, hogy néhány napon belül kormányrendelet jelenik meg, amely a dohányfogyasztás szabályozását tartalmazza és előírja, hogy idehaza, a front mögött, minden egyes dohányos menüi szivarj és cigarettát fogyaszthat. A rendelet intézkedik még a cigarettajegyek behozataláról is. Mint értesülünk, minden fogyasztó két szivar, illetőleg négy cigarettát bevásárlásra kap igazolványt. A cigarettajegyek kibocsátását az indokolja, hogy a dohánygyárak termelését főleg a hadrakelt sereg katonái részére tartják fenn, akik eddig a dohányból kftünő ellátásban részesültek. A küzdő harcokos adagját nem akarják leszállítani, így tehát idehaza kell a fogyasztást redukálni. Az sokkal méltányosabb is, hogy inkább az itthonmaradottak nélkülözzenek, mint a harctéren lévő katonák, akik a szenvedések közepette inkább rászorulnak a dohányra.

11 Nagy megtakarítás 11
üzleteknek, gyáraknak malmoknak és
gazdaságoknak.

A létező legjobb és legtartósabb

PAPIRSPÁRGÁT

Csomagolásra 2, 2½, 3 és 4 mm. vastagságban
kgként K 3 50, 100 kg. K 340.—
Postacsomagokhoz kgként K 4 20, 100 kg. K 400.—
Szálakötéshez (2 és 2½, mm.) kgként K 3 50,
100 kg. K 340.—

Zakáznaknek 4 mm-esből vágva és köteleve kg-
ként K 3 60, 100 kg. K 350.— árban szállítja
pécisi raktárából utánvétellel a

**Pécisi Kereskedelmi és Iparbank R. T.
Áruosztálya Pécs.**

5 kgnál kevesebb nem küldhető.

Papirkötetek.

Ellenőrzött nyilatkozatok.

Nagyobb rendeléseknél engedmény.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imajo poslati na ime urednika v Csáktornya.

Izdateljstvo: knjižara Strausz Sándora kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povuštivli list za puk
izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . . K 10—
Na pol leta . . . . . 5—
Na četvert leta 2-50
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Glavni urednik:
MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlasnik:
STRAUSZ SÁNDOR.

Surađnik:
SRÁY FERENCZ.

Opet veliki zgubiček rumunjov.

Pri Nagyszebenu smo čelu rumunjsku vojsku obkolili i vuništili. - Sve štuke, municije, lokomotive, vagone, automobile je rumunj izgubil, koje je pri Nagyszebenu imel. - Na granici više jezer mrtvih rumunjov leži. Olt zvani potok je pun s mrtvimi rumunji. - Bukarest vu ognju. - Kaj su magjarski vojniki vu Erdelju od Boga prosili?

Kak stojimo na bojnem polju?

(M. J.) Prvoga oktobra su vojničke bande igrale vu Budimpešti po vucicah, hiže su bile s zastavami okincene, stanovništvo se veselilo, ar su jako dobri glasi došli od bojnog polja. Vu Erdelju je naš bivši saveznik, vezda grdi izdajica, rumunj s Božjom pomoćjom, strahovito bit bil. Jedna čela njihova vojska je pri Nagyszebenu vunišćena bila.

Četiri dni dugo je ovdi boj trajal. Vodja naših i nemških seregov bil je Falkenhajn, nemački general. Na tri městih je vodja svoje serege proti rumunjskoj vojski poslal, koji su oštro navalili na njih. Medtem je general tajno poslal jeden veliki sereg bavarskih vojnikov po šumah i po pećinah, da za hrbet rumunjom s čim predi dospeju Bavorski seregi su den i noć stiha maširali po karpatskim pećinama, kaj rumunj nije zezvedil.

Iz Erdelja pri Nagyszebenu samo jeden jedini vuzki klanjec vodi vu Rumunjsku. Ov klanjec se zove po magjarski: vöröstorony-szoros. Bavorski seregi su se vu tem klanjcu namestili. Vodja jim je bil general Krafft.

Vezda su počeli na tri mestih namešćeni magjarski i nemški seregi svoju prejaku navalu i tiskali rumunje prama klanjcu. Gđa su rumunji vidli, da jim zlo ide, poslali su za pomoć. Pomoć nisu mogli dobiti, ar su iz Rumunjske vu Erdelju vodeći klanjec i jedini put bavarski regimenti poseli i vu svojih rukah držali. Čela rumunjska vojska je s tem obkoljena bila. Vu škripcu je rumunjska vojska retirirati počela. Ali kud i kam? Nigdi nije imela vrata, gđe bi pobeći mogla. Bavorski seregi su jim jedina vrata zaprli, gđe bi iz škripcu van mogli. Iz svih stranah su magjarski i nemški seregi iz štukov, pak iz puškah strelali na rumunje. Strahovito rumunjov je bilo postrelanih. Čeli rumunjski regimenti hitili su iz sebe kепенjke, torbe, puške, pak vu bég se pustili med karpatske brege. Više jezer se jih je predalo. Sve štuke, puške,

municije, konje i sve kaj je pri Nagyszebenu se zadržajuća rumunjska vojska imela, je izgubila. Kaj je rumunj pred četiremi tijeđni prek Vöröstorony zvanog klanjca sobom donesel, gđa je vu Erdelju vdrl, je vezda naše.

Kuliko smo rumunjov svega skupa polovili, to se još nezda, ar naši honvédi vezda kakti zajce loviju po karpatskih planinah se skrivajuće rumunje. Ali prvi den smo vre ober 4000 rumunjov polovili. Nabrojili su prvi den 30 štukov, vnođo mašinastih puškah, dva zrakoplova, deset željeznikih lokomotivov, 300 vagonov, koje su s municijom (kuglje, patroni) bile napunjene, 400 kočije, na kojim je vnođo ziveža bilo, 70 automobilov, jeden za pleziranih pripravljeni čeli vlak, više stotin kola, na kojem su iz erdeljskih selah i varašah porobljena pohižtva i drugo kajčesa bila, sve su rumunji nam ostavili morali. Odzeli smo nadalje vnođo jezer marhe, svinje, konje, koje su rumunji iz Erdelja porobili i sobom ođegnati hoteli.

Bavorski vojniki su vre prek vöröstoronyškog klanjca vu Rumunjsku vdrl. Vezda su vre vu 15 kilometrov dalećini vu Rumunjskoj. Nemški cesar je generalu Krafftu, visoko odlikovanje poslal za zahvalju, da je svojim seregom s neizmernim trudom dospel do Vöröstorony zvanog klanjca i ovdi vuništiti retirajuće rumunjske serege. Ov klanjec, kak nam javiju, strahovito izgleda. Čeli klanjec je pun s mrtvimi rumunjskimi vojnikima, s razdrtimi kolami, s postreljanimi konji. Olt zvani potok koj prek klanjca teče, je pun s rumunjskimi mrtvimi telami. Koji su vu potok skoćili med retiriranjem, su se potopili. Tela njihova voda nese prek Rumunjske vu Dunav.

Izvan ove bitke su rumunji i vu drugih městih izgubili boja. I to pri Petrozseňnyu, pri Fogarasu i pri Oršovi.

Naše, na Dunavu plivajuće vojničke ladje su takaj velike kvare zrokuvale rumunjom. Pri Korabiji su štuki porušili željezničku staciju, tam se nahadajućih 17 rumunjskih i ruskih ladjah vuništili i devet naših ladjah, koje su s robom napu-

njene bile i koje je rumunj od nas odzel, su oslobodili. — Prvi Giurgevu su naši monitori (dunavske vojničke ladje) postrelali željezničku postaju, kasarne, magazine i vuništile vnođo rumunjske ladje, med njimi Rosario zvanu i dvě vekše, s kuruzom napunjene ladje, koje su se vtónule. Pri Kladdovu su štuki naših vojničkih ladjah takaj više rumunjskih ladjah postrelali.

Nemški replani su opet bombe hitali na rumunjski glavni varaš Bukarest. Šestdeset i dvě bombe su opale iz visine na varaš, koje su velike kvare načinile. Vnođo hižah su bombe porušile i vužgale. Pod rusevinami 74 mrtvih i 70 oranjenih rumunjov našli.

Kašliga Božja se svaki den bolje i bolje kaže, koju rumunji pretrpeti moraju zbog njihovog čalarnog ponašanja prama svojim susedom, koji mu nigdar nikaj nesmo zakrivili. Rumunj bi vu miru živeti mogel, ako bi pošćen narod bil, pak bi vu tih strašnih vremenih, kakti mali narod tiho med pećnicom sedel. Ali odkrasti je hotel od nas naš lépi Erdely. Mislii je, da smo vu dvě letah trajućim taboru oslabili, pak bude lahko prisvojil na tolvajski način naše vlastite starinske erdeljske varmegije.

Vrėden je rumunjski kralj, da bude iztiran iz svojega orsaga, a njegvi podložniki vu robstvo dođu, ar nepošćeni narodi nesu vrėdni, da vu slobodi živiju.

Na ruskom bojnem polju su svaki den bitke. Rus bi rad pred zimom nazaj dobil od njega odzete zemlje, ali mu nedamo. I on je robiti hotel, tak i on je vrėden, da ga kašliga Božja dostigne. Oktobra 2-ga je pri Zlocovu opet bit bil rus i zgubil 2500 zarobljenikov i 11 mašinastih puškah.

Nekoje ruske novine opet pišeju od mira. Tak se vidi, da se je rus navoljil tabora, koji vre vezda neima za njega nikakvoga cilja, ar ono, kaj je dostignuti hotel, mu naši, nemški, bulgarski i turćinski hrabri vojniki nedopustiju.

Francuz je vre čisto oslabil. Jedino englez, on se drži, ali samo s rećmi, pak s penezi. Svaki njegov saveznik mu je v zez-

pu. Zbog toga drži tak dugo tabor. Ali nemec, pak mi smo vu penezi, pak vu znatnosti i vu viteztvu jaksí. Za to se ga nebojimo.

Na taljanskim frontu nikaj novoga nema. Taljan je popustil. Negda, negda proba, je li bi kaj mogel, ali ga naša vojska svaki put odtira iz naše granice.

Vu Erdélju, gda su prošli tijeđen velike bitke bile proti rumunjom, magjarski, székelyi su se strahovito borili proti neprijatelju. Vu ovih bitkah se je čulo od székelyah:

»Dragi naš gospodin Bog! vezda nam naj pomagati! Samo Te za to prosimo, da nas vezda gledí, pak sem nam raduj, kak se mi harcujemo. Znamo, da buš s nami zadovoljen, ar je Tvoja svéta volja, da naše neprijatelje, rumunje nadvladamo!«

Kaj su rekli, to su i učinili. Nadvladali su rumunje. Tak misli i svaki naš, koj je vu taboru. Tak misliju nemci, bulgari, turčini i naša bratja horvati i bošnjaki, od kojih se svi naši neprijatelji bojiu.

Vu prošlim tijeđnu smo opet lépe dokaze dobili od hrabrih horvatov, koji su ruse pri Volhiniji nadvladali Starinska negdašnja vremena se opet pokazuju, gda su magjari, pak horvati vu slogi jedan s drugim, osobito pod vodstvom Zrinyijom grofom vu bratinstvu celomu svétu pokazali, da magjare, pak horvate nigdo nemre nadvladati, ako su složni vu ljubavi domovine.

Narod pred taborom i vezda.

Ako se zmislimo na ono vréme 1914-te, kada je bila mobilizacija za ov strasen boj, znam, da je svakomu cloveku dobro poznato kada je ranom zorjom vu svakom selu zabunjalo: Svi do 42 leta moraju z mesta nater rukovati. Malo je bilo híže, gde nebi otec, ili sin oca moral zdoma odpravljati, niti pak ne je bilo duže vu selu, da joj nebi od straha i žalosti srce kucalo.

Prva je bila dužnost kršćanska svakoga pojedinoga, da beži vu svétu mater-cirkvu, da se predi svojega odlazka iskreno izpové, nakoju spovéd su i sam g. otec duhovni drage volje čekali svaki čas, da svoje vernike na njihov put čim lépe odpraviju. I dok su se ovi obredi imali zvršavati, kojemu žena, kojemu majka već pripravljali mu potrebite stvari za zdoma si nesti, a drugi dobri prijatelji, koji s koli i kočijami već su čekali na vulici, da nas čim lépe sprevodiju do zadnje stacije.

S nami su išli kojega žena, kojega mili rođitelji, ili draga deca, brat, ili sestra, ili druga koja rodbina. Išli su i takaj i oni, koji nesu nikoga od svoje híže imali, samo da na zadnji put sprevode svoje domaće, kak rodbinu i prijatelje, kajti je svači mislil, više gda ili nigdar.

Ali išlo je i iz svakoga sela poštovano občinsko poglavarstvo, kojem bil je vodja mestni g. notarjuš, g. plebanoš, ili g. navučitelj, na više mestima i svi od ovih su bili nazočni na ovom kretanju, samo da su nas čim lépe i dostojneše izkazali, tak rekuć onu zadnju ljubav, kajti više gda ili nikada.

Osobito občina Ligetvár kak se je izkazala, znam da svaki ligetvárcan vpamti, koj je moral rukovati i nigdar zabití neče onu počast, koju nam je izkazala najmre na odlazku s dobrom kapljicom podvorila i onda išlo s nami do zadnje stacije, gde je prvi

g. notarjuš Harmat Nandor lépi govor držal i batrivil s lépim rećima, da budemo verni za kralja i domovinu i, t. d. a drugi ostali oprasćali su se s nami rećima: »Dajvam dragi Bog srečno putovati i da se zdravo čim prejdi nazaj med nas povrnete!« Neje bilo ovdí duše koja nebi suzne oči imala pred odlazkog čuga.

Ali kada se je započel strasen boj, čulo se na sve strani, gde je ov, ali on već opal, ali opležerani postal, ili je već zarobljen, a drugi su počeli pisati, da su još živi i zdravi. Počel je med narodom i veliki jal. Jeden veli: zakaj je moj tam, a drugi pak ne? Drugoga žena pripovéda, da joj je već opležerani muž, a tretji veli: naš je već vu špitalu. Nekoji opet veli: to su ně pravice, nešteri more samo gda god na urlab dojtí, a moj pak ně! Nekoji su rekli: ako je već moj opal, ali opležerani, zakaj nebi i on?

Nebi smeli zabití, da imamo gréha, kada drugomu zlo želimo i tak je već nastalo: Daj vam Bog svima srečno se povrnuti! Slabo se nato misli, da ljude i drugdi trebaju na svakojačkom službovanju proti sposobnosti i letima, i da nesu zato rukovali, da bi svi opali doli.

Ima naroda, koj nezna čéniti cloveka vu ovom taborskom vremenu dok je živ, nego kada bi koj dimo došel, a ov bi ga videl s jednom nogom šepavom, ili rukom trgienom, ali na oko slépoga, onda bi znal reći: jaj siromatek kak je nesrećen, meni je za njega siromaka i t. d.

Tak rekuć, narod se je jako preobrnuł vu ovom taborskom vremenu. Znamo za nekoje trgovce, kojim jako dobro ide. Vele, da bi još duže bil tabor, bi bar obogatel; nebi moral već delati. Ima i nekojih rezvuzdanih ženskih osobah, koje takaj vele: »Da bi bar potrajal tabor makar duže. Niti mi je ně treba muža domaj, kaj mi ve falí, podporu dobivam, sebunjka si prodam, kuruzja je draga, penez imam kak luščinja, a k tomu sam slobodna, idem kam hočem, dojdem kad hočem, vozim se željeznicom i fijkakerom, opravu črez opravu, kakov god novi divat dojde.« Nekoje još i javno popé vaju: huj! haja! nedaj Bože ratu kraja!

Dragi čitatelji! Ako presudite dobro stanje stvari, znam, da neče nišče reći: krivo je to rečeno, kaj je pisano. Zato, da je vu Muraközu pisano, ne spada to na medjimurčane. Čast Medjimurju, kajti ono navék još prednjači vu svemu pred drugim narodom, kaj je svakomu poznato, koj svéta putuje. Ako bi se ipak koga tikalo, naj samo on to na se zeme, koga se tiče, jer ne spada to na druge dobre.

Totta István
iz Ligetvára.

Kak su zaklali rumunji pležérce?

Pri Szebenu slavno bitku smo zadobili i kad su to naši i nemci službeno prejavili, javili su i to sjeđućim putom, kak beštijalno su delali rumunji s našemi pležérce, koje su nećimurno spikali i tak zaklali. Kad su nemci vu jednim klanjcu rumunjom za hrbet došli i puta jim zaprlí sve su to jim nazat povrnuili. Vu ovim klanjcu niti jeden rumunaj je ně živ ostal.

Zadnje vréme tak naši, kak i nemci osvedočili su se, kak beštijalno delaju rumunji našimi zarobljeniki i spležérce. Nesrećen je on bil, koj je rumunjskim razbojnikom došel vu ruke. Vu ovim poslu dalko

su ostavili još i črnogorce, za koje znamo, da su na pol divji. Znamo za črnogorce, da oni su ně poznali nikakve medjunarodske zakone i medjunarodske pravice, dakle jim je još moći bilo odprostíti jihove beštijalne čine. Rumunji još gorje su se sponasćali prama zarobljenikom i pležércom, kak oni črni divji ljudi, koje je antant iz Azije i Afrike navozil vu Europu na bojno polje.

Septembra devetnajstoga, kad su naše čete nazat zadobile Vulkan zvanoga klanjca, vu jedni mali hížicki našli su dva nemške vojnikje, koji su strahovitno sim, tam spikani bili. Stanovniki su valovali, da obedva su pležerani bili, koje su sami stanovniki vraćili. Kad su rumunji retirérati morali, obedva su nećimurno zaklali.

Drugi dan bajerci su šturmali Straža zvanoga brega. Rumunji tak su se branili na bregu, da su nemci morali nazat se poćegnuti. Vu ovi bitki vnogo pležeranih su morali na lice mesta ostaviti, jerbo ně su je mogli sobom zeti.

Potlam su pomoć dobili i opet su na šturmu išli i sad su pretirali neprijatelja i i brega su zadobili. Na bregu sve svoje pležerane vojnikje zaklaue su naši. Nekoji su tak bili scépani, da je ně bilo moći je gledati. Nemski vojnikje plakali su se nad jimi i presegli, da to sve nazat povrneju rumunjskim razbojnikom.

Takodjer tak beštijalno su delali rumunji i na Branu zvanim bregu. Na ovim bregu takodjer strahovitno spikane i smercvarjene su našli naše i nemške pležérce.

Stém sramotneše je to rumunjom, jerbo ovdí su naj civilizénati regimenti vojuvali, takvi vojnikje, koji su najbolje zaškoleni i zvućeni.

Kaj su sve Ferdinand kralja divje čorde vu Dobrudzi delale, od toga smo već višeput pisali. Čele občine su poklali, na kupe su ležale ženske i deca. Bolgarci sveposud poputah mrtvestanovnikesu naši. Vu zadnji bitki, kad su bulgarci prek Dunaja vdrlí, prek šestdeset mrtvih su vidli plavati po Dunajo proti Črnomu morju. To su zasurno oni nesrećni bulgarci bili, koje su rumunji sobom tirali. Bulgarci iz Dobrudže su bili, koje su rumunji, kakti tuse sobom zeli, kad su iz Dobrudže vun morali pobećti.

Bolgarski korman od svega toga fotografije je dal napraviti, Radoszlavov bolgarski minister pak je prosil neutralnih orasgov poslanike, da sami naj pogledneju na lice mesta, kakvi su rumunji i naj se sami osvedočiju, kaj su ovi razbojnikje delali.

Tosev bolgarski general ovak je povédal, kak vojujeju rumunji.

— Rumunji beštijalno harcujejo, ali naše čete još i stemi beštijalci pošteno delaju. Svedoke imamo, da rumunji sve naše pležérce pokoleju, koje predi još i strahovitno mućiju. Naši vojnikje vnogiput vu najvećšem ognju na hrbtu nosiju vun iz ognja pležerana neprijatelja, barem vnogiput sami vidiju, kaj su napravili rumunji s njihovami padjaši. Itak za to smilujeju se pležeranom neprijatelju.

Ali vu zadnji bitki već su niti nemci se ně smilovali razbojnikom i pokazali su, kaj su takvi živani vrédni. Vu čerlenim klanjcu je prilika bila, da navćiju, kaj je takov neprijatelj vréden, koje pležérce mući i zakole. Iz ovoga klanjca niti jeden rumunaj je ně živ odišel. Nikoga su ně šteli ovdí zarobiti, sve su je sfondali. Sad morebiti k

pameti dojdeju i rumunji i više takve bes-tijalne posle nebudo delali.

Dober navuk je to bil rumunjom.

Zbili smo rumujne pri Nagyszebenu.

Nagyszeben nigdar neje pod Romaniju spadal i rumunjsko soldacko zapovedništvo neje se vu varašu nastanilo, samo neprija-teljske patrole su se skup shajale. Neprija-teljski kanoni već tjeđen dan su se prek varaša strélali, ali vu varaš niti jedan neje strélal i tak čeli je ostal starijski varaš. Pred tjeđen danom velika bitka se je zapo-čela okolo Nagyszebena. Nemške i magjars-ke čete navalile su se na rumunje, koji su od Nagyszebena na jug stali i jako su se branili. Četiri danov podjednoma je trajala bitka i konec je to bil, da su nemške i magjarske čete čisto sirom rezbile rumunjs-koga čeloga šerega. Naše čete su sve breg-e zadobile, rumunji pak su se vu vöröstoron-ny klanjce naphali.

Vu Erdelju čeli položaj jednako stoji. Soldati komaj čekaju onu vuru, kad nad rumunje treba iti. Veseli su još i zbog toga, jerbo dobri glasi ideju i iz ruskoga bojnoga polja. Tertjanszky generala šereg minučij tijeđen velikoga svetka je imel vu jarkah, na veselje koritnicai bitki. Prek vu rumunj-skih jarkih od kraja ne su znali, zakaj je to veselje. Potlam su njim naši na znanje dali, da smo ruse zbili. Rumunjski zarob-ljeniki povēdaju, rumunji i rusi podjednoma se svadiju. Rusi ne trpiju rumunje med sobom i tak veliju, da Romania neje antan-tu na hasen, nego na kvar. Na nos ujim hičeju, da vu Dobrudži samo s velikom ruskom pomoćjom su mogli Mackensena še-rega zastaviti.

Pri Nagyszebenu su naši i nemci tri jezero rumunjov zarobili, zaplienili su pak trinajst štukov, dva zrakoplove, deset loko-motivov, tristo vagonov napujeni smunicijom, prek dvēsto municions kolah, sedemdeset automobilov, dvēsto kolah svakojačkim bla-gom, jednoga spitalskoga čuga, i svakojačko drugo blago. Čeli trēn je našim vu ruke došel. Još niti do vezda neje sve prebrojeno, kaj sve je našim vu ruke došlo. Samo to-liko znamo, da od trēna rumunji nikaj su ne mogli obraniti, sve su tam morali osta-viti. Na milijune vrēdnosti su tam rumunji zgrabili.

Vu Berlinu veliko veselje je nastalo, kad je glas došel, da jedno veliko bitku su vu Erdelju zadobili naši i nemški vitēzki šeregi. Falkenhayn general je vodil čelo bitku. Nemški cesar opet je trofil, kad je ovoga generala poslal vu Erdelju za vodju.

Jako važna stvar je to nam i nemcom, da su rumunje ovdj tak odlučno sbili. Još je ne prava prijava došla, kak se je čela stvar pripetila. Samo tuliko znamo, da su bajerci vu vöröstoronjskim klanjcn rumunjnom za hrbet došli i odsekli su jim puta.

Prek bregov po ruskih stezah četiri da-nov su maširali bajerci vu velikim snego i zimi. Štuke i mašinpške su sobom nesli, takodjer za čeli tjeđen stroška i municiju.

Krafft von Delmensingen general je vodil bajerce. Kak se vidi, jednoga čeloga rumunjskoga šerega su ovdj vuništili. Stra-hovitno krvava bitka je tu mogla biti. Vu čelom svētnom boju ne je još tak krvava bitka bila.

Vitēzki su se rumunji branili, ali naše

i nemške čete neje bilo moći zastaviti, avrho loga je toliko mrtvih ostalo na lice mesta. Vnogo su jih polovili i veliki plien su za-dobili.

Septembra devetnajstoga su Staabe ge-nerala poslali proti Hatzegota, gde je rumunje zbil i napredoval je proti Szurdok i Vulkan klanjcu. Drugi dan već je petrozsénska do-lina proti Romaniji našim bila vu rukah. Septembra dvajsetoga vu Vöröstoronju je-den, jedini put vu Romaniju je nemcom bil vu rukah. Rumunji, kad su spazili, da je obkoliti hičeju, septembra dvajstietretjega veliku navalu su započeli. Ovu navalu su naši nazad zbili i prijeli su tri oficire i 526 prostih vojnikov.

Dvajstiesetoga strahovit enjenj je bil. Od Nagyszebena na izhod stojeći rumunji morali su retirirati. Već vu ovom vremenu bajerske čete su rumunjom vu Vöröstoronju klanjcu za hrbet došle. Sad od svih stranih se počela navala. Rumunji ne su mogli ni-kud pomoć dobiti i nigdi ne su mogli vun vrditi.

Bajerci, pokedob su rumunji njihove plezērce poklali, ne su se nikomu smilovali. Na potoke je tekla krv. Čeli bregi su nastali iz mrtvih. Iz ovoga klanjca niti jedan rumunj je ne živ vun došel.

Vu Romaniji sad već znaju, kaj je boj!

KAJ JE NOVOGA?

List iz tabora.

Pšem započena vu ruskoj zemljici, koja bu žalostna vnojoj devojčici. Dajem vam na znanje medjimurski ljudi, Prosim vas ja lépo, najte biti hudi. Mi mladi junaki, koji tu trpimo, Iz srca rečemo: za svu domovinu. Za svetloga kralja služiti se mora. »Háromszázas baka« pretrpeti mora. Kak naš magjarski kralj lépo prepovēda, Naše officerstvo milo ga poslušaj. »Najte deca draga, najte odpustiti, Jer bi drugač moral tabora zgubiti! Samo pretisnite vu to ime Božje, Pak kažite proti vaše oštre nože! Naj vam bu na pomoć Jezuš i Marija, Koje svaki junak v miseli zaziva.« Budi mi na pomoć, gda te ja zazivam, Koj te nezaziva, pomoć nikvu nema. Nesam tužen mislil, niti pak sem senjal, Kaj bi ovo žito ja ovdj sad vejal. Niti je mašina, niti su pak čepi, Nego vam ja imam pušku vu ruki. Plače otec, majka i vnoja devojka, Komaj čeka dimo goluba i sinka. Najte se plakati, niti žalostiti, Ovo samo Bog zna, zakaj mora biti? Morti nas dopadne z črne zemlje grobek, V leti na njem zraste črlen ružni šipek. Koj ovdj bude ostal, koji bude vumerl, Koji bude živ, dimo bude došel. Ovu pšem pisal junak medjimurski, Rodjeno mu mestu v seli Palinovca. Svojom desnom rukom ovdj se podpišem, A s belim rubčekom svoje suze zbrisem.

Na bojnom polju. **Soltics Ferenc** vojnik iz Alsópálfa.

— **Prošnja.** »Muraköz—Medjimurje« zvane novine su v oktober mesec 1-im u XXXIII god. tečaj IV-im četvrt leta stupile. Prosimo naše poštuwane predplatnike, naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju. S pozdravljom izdateljstvo.

Predplatna cēna je od 1916. oktober 1-ga: Na čelo leto . . . . . K 10—

Na pol leto . . . . . 5—
Na četvrt leto 2-50

Pojedini broji koštaju 20 fillera.

— **Bratianu bude propal.** Rumunjskoga ministerepresidenta, koj nas je tak tajno izdal ravno oni ruski prijatelji, koji su zahtevali boja, hičeju ga iz službe vun spraviti. Jonescu i Filipescu, koji su ne šteli vu Bratianu kabinet stupiti, hičeju drugoga ministertuma složiti. Vu tem jim je na pomoć ruski poslanik. Vu ovim ka-binetu Bratianu nebi imel mesta. Ruski pri-jatelj i proti rumunjskomu kralju su se podigli, zakaj neče Bratianu ministereprezidenta odpustiti. Kak se vidi, vu Romaniji su već rusi gospodari.

— **Buna vu Grčkim.** Venizelosz ve-liko bunjo je napravil vu Grčkim i respub-liku hoče napraviti. Za vezda grčke vojske još dve tretje strani s kraljom deržiju, takod-jer i narod, koj neče jednoga kervavoga boja preživeti. Nekoji oficiri zahtevaju od kralja, da naj boja poruči Bulgariji, drugi pak ravno naprotivno niti čuti nečeju od toga. Antant jako teši kralja, ali za vezda se još kralj trdo derži, jerbo zna, da vojska i narod s njim derži.

— **Opet je smenjkala municija ru-som.** Iz neutralnih orsagov jednako pišeju, da centralnih orsagov položaj je izvšten na ishodu, tojest na ruskim bojnom polju, jerbo Brusilov ruskomu generalu opet je smenjkala municija, najpre pak nema dosta granatov za žmekhe štuke. Hindenburg pak je razmil, kak mora šerega nastaviti i za-kopati, da mo rusi nemoreju na veliko ško-du biti.

— **Rumunjski zgubiček.** Švajcerske novine pišeju, da po službeni prijavi rumun-ji do septembra 18-ga sgrabili su 76 jezer 150 prostih vojnikov i 3426 oficirov. Med ovami su četiri generali i 19 brigadērošov. Iz med zrakoplivcov tri su vumrli.

Vu ovim iskazu neje nuter on sgrubi-ček kojega su romani pri Nagyszebenu ima-li, gde su naši i nemci jednoga prek pet-deset jezer velikoga rumunjskoga šerega čisto vuništili.

— **Vu ostobodjenim Nagyszebenu.** Vu Nagyszebenu veliko je veselje i svako-jačke svečanosti od potlam, kak su nepri-jatelja iz okolice pretirali. Varaški stanov-niki s velikim odusevlenjom su pozdravali i slavili Falkenhayn generala. Do vezda osemdeset i šest štukov su dopelali vu va-raš, koje su od neprijatelja zeli. Takodjer nezumno zarobljenikov tiraju prek varaša. Sbiti rumunjski šereg prek petdeset jezer osobah je brojil.

— **Ultimatum grčkomu kralju.** An-tant opet je nekaj s mislil, da rezzalosti grčkoga kralja. Taljanske novine pišeju, da svaki dan čekaju antanta ultimatumu vu Athenu. Ovaj ultimatum oštro bude zahtēval od grčkoga kralja i kormana, da odmah naj poruči boja bulgarcom ili pak naj tak šerega, kak i svu municiju, oružje, željez-nice naj prek da antantu. Vu ovim ultima-tumom očivestno bude stalo, kak dugo bu-de antant čekal, da Grčka sverši ovu za-poved.

Buntari koji su proti kralju, na Krēta zvanim otoku su se shajali i tam su novoga kormana zebrali, kojemu je glava Venizelosz. Venizelosza prijatelji na glas ručeju, da kralj se mora zahvaliti ili pak Bulgariji boja

poručiti. Minuci tjeđen višeput su razprave bile vu kraljski palači, ali kralj je još niti vezda ne ktomu prevolil, da se vu boj pusti i da veliko nesreću i nevolju donese orsagu. Kralj zlo, kak ide Romaniji i nebi rad vu takvo zlo prehitil svojega orsaga.

— **600 kilometrov dugi front na vodi.** Slavna naša dunavska flotta ravno on dan, kad su pri Szebenu tak odlučno zbili rumunje, septembra 29 ga najvećše romansko postajalište je bombardirala na Dunaju. To postajalište pak je Corabia.

Slavni naši monitori, koji su već vu arbskim boju tak vitežki se sponašali od pottam, kak nam je Romania boja poručila, pod jednoma kaštigaju Romaniju. Od Turnu Szeverina do Giurgiu zvanoga varaša seststo kilometrov je duga linija na Dunaju. Kraj Dunaja stojeće rumunjske pozicije, koje su na leta i na leta slagali i delali rumunji, jedno za drugom su sirom razstrelali. Velike magazine i petroleum fabrike su vu zgali i vno go zrnjom na klajene ladje su zaplienili.

Kaj su septembra 29-ga monitori napravili, to se je još vu ovim boju nepripetilo. Crabia taborsko postajalište stuki čisto su sirom rezstrelali. Izvan toga vuništili su kolodvora, koj je na ovoj okolici najvažneši. Monitori porušili su i kasarne, također prevrtali su i one ruske taborske ladje, koje su ovdj stale. Devet naših ladjah, koje su rumunji posvojili, oslobodili su je i dimo poslali.

Od Dunaja ravno tak teščiju sad Romaniju, kak i od suhoga. Izdajnu Romaniju od svih stranih oštro kaštigaju.

— **Statarium vu Bukareštu.** Vu Bukareštu i na okolici razglasili su statariuma. Redarstvo zabranilo je, da po vulicah od tri osobah više skup hodiju. Poleg statariuma sve hiže, krčme, kavane na večer ob osmi vuri zaprti treba i po ovim vremenu već nišči na vulicu nesme. Bukarešt je cele noći vu kmici. Civilom neje smeti nikakvo pijaču prodati. Zvoniti neje smeti drugda, kak onda, kad zrakoplovi dojdeju. Zrakoplivci pak svaki dan bombardiraju glavnoga varaša Romanije. Negdi su već cele vulice porušene.

— **Na Balkanu bude odlučna bitka.** Jeden ruski oficir pisal je vu novine, da denes niti Lemberg, niti Peronne, Trient i Diarbekir ne su važna mesta. Tak dugo, doklam nemcom nebudu presekli puta proti Konstantinopolju, neje moći centralne orsage preobladati, jerbo po ovim putu dosta stroška moreju dobavlati. Dakle tak dugo, doklam centralni orsagi budu ovoga puta imali vu rukah, nebude boju konec. Piše nadalje, da sad svi saveznici na Balkanu bi morali koncentrirati svoju vojsku i tam vu jednoj velikoj bitki odlučno zbiti centralne orsage i njim zapreti puta proti Konstantinopolju.

Lepo je to na papiru složeno.

— **Četiri jezer nemških štukov.** Švajcerske novine pišeju, da očivesno znaju, da do vezda iz Amerike četiri jezer tridesti osem centimefernih zmekkih štukov su spravili vu Europu zmed kojih menjša stran je vu rezervi, većša stran pak na frontu.

— **Bajerci vu Romaniji.** Nemske novine javiju, da bajerski regimenti već vu Romaniji vojujeju i da od granice osem kilometrov dalko stojiju pri Roho-Varenti. Svrho toga pariške novine zahtevaju od Romanije, da odmah naj iz Erdelja vun

potegne svoju vojsku, jerbo drugač nju neprijateljeli vuništiju. Ruske novine pak tak pišeju, da Romania samo onda bude sa istinu na pomoć antantu, ako nju predi neprijateljeli vuništiju. Dakle rusi bi tak radi s Romanijom napravili, kak i Srbijom. Srbi sad, kad su zgubili orsaga, izbilje, su na pomoć antantu.

— **Novi terminus za nuter rukovati.** Oni, koji su se 1866-ga do 1884 ga leta rodili, novembra 3 ga, oni pak, koji su se med 1872 ga i 1884 ga rodili, novembra 16-ga se moreju tam javiti, kam su pozvani. Sve to pak plakatlini budu na znanje dali. Ako potrebno bude, jedne i predi budu nuter pozvali na citovanje.

— **Zeppelin ober Bukarešta.** Bukarešta zrakoplivci skorom svaki dan s najvećšami bombami bombardiraju, najmre pak septembra 25, 26 i 27-ga, kak deždj su curele bombe na Bukarešt. Najveći oženj je septembra 25-ga bil.

Jednu soldačku školu bombe su čisto vuništile, kanonersku kasarnu su bombe vužgale. Od kasarne na poldan stojeće palače su zgoarele. Jeden magazin pun smunicijom vu zrak je zletel. Najmenje stodvajsti stanovnikov su bombe zaklale. Vu jednoj kasarni osemdeset vojnikov je mrtvih ostalo. Kad su stran počeli zvoniti, narod je na vulicu bežal, ali kad su prve bombe doti opale, koje su vno go hiže vužgale, svi su se po pivnicah skrili.

Drugi dan opet su se oglašili zvoni, jerbo Zeppelin opet su pohodili varaša. Ov dan je 85 stanovnikov mrtvih ostalo, plezernih pak ober sto. Šest hiž se je podri. Na Csernavoda zvani varaš dvajstiosem bombih je opalo, koje su četerdesetdva stanovnikov zaklale.

Tak vučiju Romaniju, kaj je tabor. Jedni po suhim, drugi po vodi, tretji pak iz zrake. Bukarešt već tak zgledi vun, kak jedno podrapano rešet. Negda su cele vulice vu plamnu. Proti zrakoplovom pak se demoreju braniti, jerbo Romania nema takvo oružje.

— **Dotopili su frankonia ladju.** Službeno javiju, da nemci na Medjunarodskim morju s torpedom prevrtali su Frankonia zvano veliko englezko ladju. Sreća je to bila, da vu ovim vremenu ne su vozili na ladji soldačiju. Na ladji je blizu četiri sto marinerov bilo iz med kojih su tristo i dva obranili i samo dvanajst jih je sginulo. Ladja je na jeden milljun i osemsto jezer korun bila sekulerana.

— **Bruszilov podsiroma Lemberga boče.** Iz Pétervara javiju, da vu Ishodnu Galiciju nezmerno municije voziju. Iz toga znamo, da vu blizjem vremenu strahovitne bitke budeju na ovi frontu. Bruszilov je obećal, da pred zimom bude Lemberga zadobil. Nemari, ako opet na hiljada i hiljada vojnika pošle na drugi svet. Jemu je sve jedno, kuliko naroda se bude opet poklalo, samo Lemberga na zadobil.

— **Šestnajet bataljonov rumunja.** Šestnajet bataljonov rumunja su bulgarci pri Rahovi vuništili. Kak sad vidimo rumunjski plam je to bil, da stremi peščkami bataljuni i pet kanonerski regimenti prek Dunaja vdereju, da se tam zakopaju i na Ruszcsuk—Rahovo—Tutrakan liniji nove pozicije zavzemeju. Taj plam nebi bil prehudji za rumunje, ako naši monitori i bulgarci hitro jim nebi bili celoga plama zmešali. Ove rumunjske čete katastrofalno su

zbili. Sve ove čete su iz Bukarešta došle. Točno znamo, da sve skupa šestnajet bataljonov je prek Dunaja došlo. Ove šestnajet bataljonov čisto su vuništili.

— **Dve jezera štukov bluvie smrt.** Strahoviten oženj je pri Somme vodi. Francuzi sami javiju, da nemci proti jim jedno jezero štukov su nastavili. Popriliki francuzi i englezi takodjer tuliko štukov imaju, dakle na ovim frontu četiri hiljada štukov ruči dan i noć i hičeju jeden na drugoga strahovito smrt. Najgrosovitišša i najkervaveša bitka je vu Lense svanoj sumi bila, gde su se nemci jako hrabro branili. Dojde takva minuta, kad svi stuki na jedenput počneju ručati i onda se tak steple zemlja, kak hladnetina. Vnogiput niti to je ne znati, odkud ide strahoviten šum. Ako maloprestaneju stuki i francuzi na šturmu ideju, videti je vno giput, kak letiju vojniki vu zrak od strahovitnoga strelanje. Celi zrak je pun dima i tak je temno sve na ovim frontu, da samo negda videti, kak se bliskaju granati i šrapneli.

TABORSKA POSTA. Za taborsku poštu gotovi kuverti sa napisom, takodjer i TABORSKE KARTE i škatulje vu kojih 350 gramov moći poslati, se dobiju kod Fischel Fülöp (Strausz Sándor) knjižarici. Cena: kuvert — 2 III. — taborska karta — 1 III. — škatulje 30 III.

Nekaj za kratak čas.

Cigan je repu kralj, to je opazil gospodar, pak hajd za njim.

Cigan je počel bežati, a gospodar taku za njim. — Na to mu je gospodar zaviknul: Cigan stoj! —

Stojte vi rekel mu je cigan, — vas nigdo netira!

Pešem tugujućega regruta.

Jezero devetsto i šestnajsto leto, Mladomu junaku jako je žalostno.

Žalosti, žalosti od male mladosti, Komu je sudjeni ovaj kruh soldački.

Marcuš meseca glasa smo dobili, Kaj bumo morali na vizitu iti.

V Perlak sam se peljal s kiticom zelenom, Dimo jesem došel s kućicom čerlenom.

Gospoda su rekli desnu ruku zdići, Moral budeš sinek kralju presigati.

Presigal sem tužen puškici, sablici, Medjimurje malo, moram te staviti.

Mene su sestričke k cugu sprevodile, Suznimi očima su me ostavile.

Nesu mene mogli bratci sprevajati, Jer su morali vre predi v tabor iti.

Majčico sem zgubil vu svojoj mladosti, Žalosti vu srcu imel sam zadosti.

Majčica ljubleni da bi vi ve znali, Z hladnoga grobeka gori bi se stali.

Z hladnoga grobeka gori bi se stali, Išče bi me jenput k cugu sprevajali.

Rad bi si skušval svoje majke lica, Ali jih pokrila ta črna zemljica.

Vezda se pak tužen japeku spričavljem, S kojim svomu srcu velku žalost davljem.

pameti dojdeju i rumunji i više takve bes-tjalne poste nebudo delali.

Dober navuk je to bil rumunjom.

Zbili smo rumujne pri Nagyszebenu.

Nagyszeben nigdar néje pod Romanij spadal i rumunjsko soldacko zapovedništvo néje se vu varašu nastanilo, samo neprija-teljake patrole su se skup shajale. Neprija-teljaki kanoni već tjeden dan su se prek varaša strélali, ali vu varaš niti jeden néje strélal i tak čéli je ostal starinski varaš. Pred tjeden danom velika bitka se je zapo-čela okolo Nagyszebena. Nemške i magjars-ke čete navalile su se na rumunje, koji su od Nagyszebena na jug stali i jako su se branili. Četiri danov podjednoma je trajala bitka i konec je to bil, da su nemške i magjarske čete čisto sirom rezbile rumunjs-koga čeloga šerega. Naše čete su sve breg-e zadobile, rumunji pak su se vu vöröstoron-ny klanjce naphali.

Vu Erdelju čéli položaj jednako stoji. Soldati komaj čekaju onu vuru, kad nad rumunje treba iti. Veseli su još i zbog toga, jerbo dobri glai ideju i iz ruskoga bojnoga polja. Tertjanszky generala šereg minući tijeden velikoga svetka je imel vu jarkah, na veselje koritnicai bitki. Prek vu rumunj-skih jarkih od kraja né su znali, zakaj je to veselje. Potlam su njim naši na znanje dali, da smo ruse zbili. Rumunjski zarob-ljeniki povédaju, rumunji i rusi podjednoma se svadiju. Rusi ne trpiju rumunje med sobom i tak veliju, da Romanija néje an-tantu na hasen, nego na kvar. Na nos ujim híceju, da vu Dobrudži samo s velikom ruskom pomoćjom su mogli Mackensena še-rega zastaviti.

Pri Nagyszebenu su naši i nemci tri jezero rumunjov zarobili, zaplienili su pak trinajst štukov, dva zrakoplove, deset loko-motivov, tristo vagonov napujeni smunicijom, prek dvésto municions kolah svakojačkim bla-gom, jednoga špitalskoga čuga, i svakojačko drugo blago. Čéli trén je našim vu ruke došel. Još niti do vezda néje sve prebrojeno, kaj sve je našim vu ruke došlo. Samo to-liko znamo, da od tréna rumunji nikaj su né mogli obraniti, sve su tam morali osta-viti. Na miljune vrédnosti su tam rumunji zgubili.

Vu Berlinu veliko veselje je nastalo, kad je glas došel, da jedno veliko bitku su vu Erdelju zadobili naši i nemški vitézki šeregi. Falkenhayn general je vodil čelo bitku. Nemški cesar opet je trofil, kad je ovoga generala poslal vu Erdélj za vodju.

Jako važna stvar je to nam i nemcom, da su rumunje ovdí tak odlučno sbili. Još je né prava prijava došla, kak se je čela stvar pripetila. Samo tuliko znamo, da su bajerci vu vöröstoronjskim klanjcn rumunjnom za hrbet došli i odsekli su jim puta.

Prek bregov po ruskih stezah četiri da-nov su maširali bajerci vu velikim snego i zimi. Štuke i mašinpúške su sobom nesli, takodjer za čéli tjeden stroška i municiju.

Krafft von Delmensingen general je vodil bajerce. Kak se vidi, jednoga čeloga rumunjskoga šerega su ovdí vuništili. Stra-hovitno krvava bitka je tu mogla biti. Vu čelom svétnom boju né je još tak krvava bitka bila.

Vitézki su se rumunji branili, ali naše

i nemške čete néje bilo moći zastaviti, svrho-toga je toliko mrtvih ostalo na lice mesa. Vnogo su jih polovili i veliki plien su za-dobili.

Septembra devetnajstoga su Staabe ge-nerala poslali proti Hatzegu, gde je rumunje zbil i napredoval je proti Szurdok i Vulkan klanjcu. Drugi dan već je petrózsénska do-lina proti Romaniji našim bila vu rukah. Septembra dvajsetoga vu Vöröstoronju je-den, jedini put vu Romaniju je nemcom bil vu rukah. Rumunji, kad su spazili, da je obkoliti hoćeju, septembra dvajstítretjega veliku navalu su započeli. Ovu navalu su naši nazad zbili i prijeli su tri oficire i 526 prostih vojnikov.

Dvajstísetoga strahovitén ogenj je bil. Od Nagyszebena na izhod stojeći rumunji morali su retirérati. Več vu ovom vremenu bajerske čete su rumunjom vu Vöröstoronju klanjcu za hrbet došle. Sad od svih stranih se počela navala. Rumunji né su mogli ni-kud pomoć dobiti i nigdi né su mogli vun vdrti.

Bajerci, pokedob su rumunji njihove plezérce poklali, né su se nikomu smilovali. Na potoke je tekla krv. Čéli bregi su nastali iz mrtv h. Iz ovoga klanjca niti jeden rumunj je né živ vun došel.

Vu Romaniji sad već znaju, kaj je boj!

KAJ JE NOVOGA?

List iz tabora.

Pésem započena vu ruskoj zemljici, Koja bu žalostna vnojoj devojčici. Dajem vam na znanje medjimurski ljudi, Prosim vas ja lépo, najte biti hudi. Mi mladi junaki, koji tu trpimo, Iz srca rećemo: za svu domovinu. Za svetloga kralja služiti se mora, >Háromszázas baka< pretrpeti mora. Kak naš magjarski kralj lépo prepovéda, Naše officerstvo milo ga poslušá. >Najte deca draga, najte odpustiti, Jer bi drugač moral tabora zgubiti! Samo pretisnite vu to ime Božje, Pak kažite proti vaše oštre nože! Naj vam bu na pomoć Jezuš i Marija, Koje svaki junak v miseli zaziva. >Budi mi na pomoć, gda te ja zazivam, Koj te nezaziva, pomoć nikvu néma. Nesam tužen mislil, niti pak sem senjal, Kaj bi ovo žito ja ovdí sad vejal. Niti je mašina, niti su pak čépi, Nego vam ja imam puškicu vu ruki. Plače otec, majka i vnoja devojka, Komaj čeka dimo goluba i sinka. Najte se plakati, niti žalostiti, Ovo samo Bog zna, zakaj mora biti? Morti nas dopadne z černe zemlje grobek, V leti na njem zraste črlen ružni šipek. Koj ovdí bude ostal, koji bude vunerl, Koji bude živel, dimo bude došel. Ovu pésem pisal junak medjimurski, Rodjeno mu mestu v seli Palinóvca. Svojom desnom rukom ovdí se podpišem, A s bélim rubčekom svoje suze zbríšem.

Na bojnom polju. **Soltics Ferenc** vojník iz Alsópálfa.

— **Prošnja.** >Muraköz—Medjimurje< zvane novine su v oktober mesec 1-im u XXXIII god. tečaj IV-im četvrt leta stupile. Prosimo naše poštuwane predplatnike, naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju. S pozdravljom izdateljstvo.

Predplatna cěna je od 1916. oktober 1-ga: Na čelo leto . . . . . K 10—

Na pol leto . . . . . 5—
Na četvrt leto 2-50

Pojedini broji koštaju 20 fillera.

— **Bratianu bude propal.** Rumunjskoga ministerprezidenta, koj nas je tak tajno izdal ravno oni ruski prijatelji, koji su zahtevali boja, hoćeju ga iz službe vun spraviti. Jonescu i Filipescu, koji su ne steli vu Bratianu kabinet stupiti, hoćeju drugoga ministeriuma složiti. Vu tem jim je na pomoć ruski poslanik. Vu ovim ka-binetu Bratianu nebi imel mesta. Ruski pri-jatelj i proti rumunjskomu kralju su se podigli, zakaj neće Bratianu ministerprezidenta odpustiti. Kak se vidi, vu Romaniji su već rusi gospodari.

— **Buna vu Grčkim.** Venizelosz ve-liko bunó je napravil vu Grčkim i respub-liku hoće napraviti. Za vezda grčke vojske još dve tretje strani s kraljom deržiju, takod-jer i narod, koj neće jednoga kervavoga boja preživeti. Nekoji oficiri zahtevaju od kralja, da naj boja poruči Bulgariji, drugi pak ravno naprotivno niti čuti nećeju od toga. Antant jako teši kralja, ali za vezda se još kralj trdo derži, jerbo zna, da vojska i narod s njim derži.

— **Opet je smenjkala municija ru-som.** Iz neutralnih orsagov jednako pišeju, da centralnih orsagov položaj je izvrašen na ishodu, tojest na ruskim bojnom polju, jerbo Brusilov ruskomu generalu opet je s menjkala municija, najpre pak néma dosta granatov za žmehke štuke. Hindenburg pak je razmil, kak mora šerega nastaviti i za-kopati, da mo rusi nemoreju na veliko ško-du biti.

— **Rumunjski zgubiček.** Švajcerske novine pišeju, da po službeni prijavi rumu-nji do septembra 18-ga sgnubili su 76 jezer 150 prostih vojnikov i 3426 oficirov. Med ovami su četiri generali i 19 brigadérošov. Iz med zrakoplivcov tri su vumrli.

Vu ovim iskazu néje nuter on sgu-biček kojega su romani pri Nagyszebenu ima-li, gde su naši i nemci jednoga prek pet-deset jezer velikoga rumunjskoga šerega čisto vuništili.

— **Vu oslobodjenim Nagyszebenu.** Vu Nagyszebenu veliko je veselje i svako-jačke svečanosti od potlam, kak su nepri-jatelja iz okolice pretirali. Varaski stanov-niki s velikim oduševljenjom su pozdravali i slavili Falkenhayn generala. Do vezda osemdeset i šest štukov su dopelali vu va-raš, koje su od neprijatelja zeli. Takodjer nezmerno zarobljenikov tiraju prek varaša. Sbiti rumunjski šereg prek pedeset jezer osobah je brojil.

— **Ultimatum grčkomu kralju.** An-tant opet je nekaj s mislil, da rezzalosti grčkoga kralja. Taljanske novine pišeju, da svaki dan čekaju antanta ultimatumu vu Athenu. Ovaj ultimatum oštro bude zahtě-val od grčkoga kralja i kormana, da odmah naj poruči boja bulgarcom ili pak naj tak šerega, kak i svu municiju, oružje, željez-nice naj prek da antantu. Vu ovim ultima-tumom očivestno bude stalo, kak dugo bu-de antant čekal, da Grčka sverši ovu za-poved.

Buntari koji su proti kralju, na Krěta zvanim otoku su se shajali i tam su novoga kormana zebrali, kojemu je glava Venizelosz. Venizelosza prijatelji na glas rućeju, da kralj se mora zahvaliti ili pak Bulgariji boja

poručiti. Minuci tjeđen višeput su rasprave bile vu kraljski palači, ali kralj je još niti vezda né ktomu prevolil, da se vu boj pusti i da veliko nesreću i nevolju donese orsagu. Kralj vidi, kak ide Romaniji i nebi rad vu takvo zlo prehitil svojega orsaga.

— **600 kilometrov dugi front na vodi.** Slavna naša dunavska flotta ravno on dan, kad su pri Szebenu tak odlučno zbili rumunje, septembra 29 ga najveće romansko postajalište je bombarderala na Dunaju. To postajalište pak je Corabia.

Slavni naši monitori, koji su već vu srbskim boju tak vitežki se sponašali od potlam, kak nam je Romania boja poručila, pod jednoma kaštigaju Romaniju. Od Turnu Szeverina do Giurgiu zvanoga varaša šeststo kilometrov je duga linija na Dunaju. Kraj Dunaja stojeće rumunjske pozicije, koje su na leta i na leta slagali i delali rumunji, jedno za drugom sa širom razstrelali. Velike magazine i petroleum fabrike su vuzgali i vno go zrnjom na klajene ladje su zaplieniili.

Kaj su septembra 29-ga monitori napravili, to se je još vu ovim boju nepripetilo. Crabia taborsko postajalište stuki čisto su širom rezstrelali. Izvan toga vuništili su kolodvora, koj je na ovoj okolici najvažneši. Monitori porušili su i kasarne, također prevrtali su i one ruske taborske ladje, koje su ovdje stale. Devet naših ladjah, koje su rumunji posvojili, oslobodili su je i dimo poslali.

Od Dunaja ravno tak tešćiju sad Romaniju, kak i od suhoga. Izdajnu Romaniju od svih stranih oštro kaštigaju.

— **Statarium vu Bukareštu.** Vu Bukareštu i na okolici razglasili su statariuma. Redarstvo zabranilo je, da po vulicah od tri osobah više skup hodiju. Poleg statariuma sve hiže, krčme, kavane na večer ob osmi vuri zaprti treba i po ovim vremenu već ništi na vulicu nesme. Bukarešt je cele noći vu kmici. Civilom neje smeti nikakvo pijacu prodati. Zvoniti neje smeti drugda, kak onda, kad zrakoplovi dojdeju. Zrakoplovi pak svaki dan bombardiraju glavnoga varaša Romanije. Negdi su već cele vulice porušene.

— **Na Balkanu bude odlučna bitka.** Jeden ruski oficir pisal je vu novine, da denes niti Lemberg, niti Peronne, Trient i Diarbekir ne su važna mesta. Tak dugo, doklam nemcom nebudu presekli puta proti Konstantinopolju, neje moći centralne orsage preobladati, jerbo po ovim putu dosta stroška moreju dobavlati. Dakle tak dugo, doklam centralni orsagi budu ovoga puta imali vu rukah, nebude boju konec. Piše nadalje, da sad svi saveznici na Balkanu bi morali koncentrirati svoju vojsku i tam vu jednoj velikoj bitki odlučno zbiti centralne orsage i njim zapreti puta proti Konstantinopolju.

Lepo je to na papiru složeno.

— **Četiri jezer nemških štukov.** Švajcerske novine pišeju, da očivesno znaju, da do vezda iz Amerike četiri jezer tridesti osem centimefernih zmekkih štukov su spravili vu Europu zmed kojih menjša stran je vu rezervi, večša stran pak na frontu.

— **Bajerci vu Romaniji.** Nemske novine javiju, da bajerski regimenti već vu Romaniji vojujeju i da od granice osem kilometrov dalko stojiju pri Roho-Varenti. Svrho toga pariske novine zahtevaju od Romanije, da odmah naj iz Erdelja vun

potegne svoju vojsku, jerbo drugač nju neprijatelji vuništiju. Ruske novine pak tak pišeju, da Romania samo onda bude sa istinu na pomoć antantu, ako nju predi neprijatelji vuništiju. Dakle rusi bi tak radi s Romanium napravili, kak i Srbijom. Srbi sad, kad su zgubili orsaga, izbilja, su na pomoć antantu.

— **Novi terminus za nuter rukovati.** Oni, koji su se 1866-ga do 1884 ga leta rodili, novembra 3 ga, oni pak, koji su se med 1872 ga i 1884 ga rodili, novembra 16-ga se moreju tam javiti, kam su pozvani. Sve to pak plakatlini budu na znanje dali. Ako potrebno bude, jedne i predi budu nuter pozvali na citovanje.

— **Zeppelin ober Bukarešta.** Bukarešta zrakoplovi skorom svaki dan s največšami bombami bombardiraju, najmre pak septembra 25, 26 i 27-ga, kak deždj su curele bombe na Bukarešt. Najveksi oženj je septembra 25-ga bil.

Jednu soldačku školu bombe su čisto vuništile, kanonersku kasarnu su bombe vuzgale. Od kasarne na poldan stojeće palače su zgoarele. Jeden magazin pun smunicijom vu zrak je zletel. Najmenje stovajsti stanovnikov su bombe zaklale. Vu jednoj kasarni osemdeset vojnikov je mrtvih ostalo. Kad su stran počeli zvoniti, narod je na vulicu bežal, ali kad su prve bombe došli opale, koje su vno go hiže vuzgale, svi su se po pivnicah skrili.

Drugi dan opet su se oglašili zvoni, jerbo Zeppelin opet su pohodili varaša. Ov dan je 85 stanovnikov mrtvih ostalo, plezernih pak ober sto. Šest hiž se je podrla. Na Csernavoda zvani varaš dvajstiosem bombih je opalo, koje su četerdesetdva stanovnikov zaklale.

Tak vučiju Romaniju, kaj je tabor. Jedni po suhim, drugi po vodi, tretji pak iz zrake. Bukarešt već tak zgledi vun, kak jedno podrapano rešetlo. Negda su cele vulice vu plamnu. Proti zrakoplovom pak se nemojeju braniti, jerbo Romania nema takvo oružje.

— **Dotopili su frankonia ladju.** Službeno javiju, da nemci na Medjunarodskim morju s torpedom prevrtali su Frankonia zvano veliko englezko ladju. Sreća je to bila, da vu ovim vremenu ne su vozili na ladji soldačiju. Na ladji je blizu četiri sto marinerov bilo iz med kojih su tristo i dva obranili i samo dvanajst jih je sginulo. Ladja je na jeden milljun i osemsto jezer korun bila sekulerana.

— **Bruzilov podštoma Lemberga boče.** Iz Pétervara javiju, da vu Ishodnu Galiciju nezmerno municije vuziju. Iz toga znamo, da vu bližjem vremenu strahovitne bitke budeju na ovi frontu. Bruzilov je obećal, da pred zimom bude Lemberga zadobil. Nemari, ako opet na hiljada i hiljada vojnika pošle na drugi svet. Jemu je sve jedno, kuliko naroda se bude opet poklalo, samo Lemberga na zadobil.

— **Šestnajst bataljonov rumunja.** Šestnajst bataljonov rumunja su bulgarci pri Rahovi vuništili. Kak sad vidimo rumunjski plam je to bil, da stremi pešćkami bataljuni i pet kanonerski regimenti prek Dunaja vdereju, da se tam zakopaju i na Ruszcsuk—Rahovo—Tutrakan liniji nove pozicije zavzemeju. Taj plam nebi bil prehudji za rumunje, ako naši monitori i bulgarci hitro jim nebi bili celoga plama zmesali. Ove rumunjske čete katastrofalno su

zbili. Sve ove čete su iz Bukarešta došle. Točno znamo, da sve skupa šestnajst bataljonov je prek Dunaja došlo. Ove šestnajst bataljonov čisto su vuništili.

— **Dve jezera štukov bluvit smrt.** Strahoviten oženj je pri Somme vodi. Francuzi sami javiju, da nemci proti jim jedno jezero štukov su nastavili. Popriliki francuzi i englezi takodjer tuliko štukov imaju, dakle na ovim frontu četiri hiljada štukov ruči dan i noć i hičeju jeden na drugoga strahovito smrt. Najgrosovitneša i najkervaveša bitka je vu Lense svanoj šumi bila, gde su se nemci jako hrabro branili. Dojde takva minuta, kad svi stuki na jedenput počneju ručati i onda se tak steple zemlja, kak hladnelina. Vnogiput niti to je ne znati, odkud ide strahoviten šum. Ako maloprestaneju stuki i francuzi na šturmu ideju, videti je vno giput, kak letiju vojnici vu zrak od strahovitnoga strelanje. Celi zrak je pun dima i tak je temno sve na ovim frontu, da samo negda videti, kak se bliskaju granati i šrapneli.

TABORSKA POSTA. Za taborsku poštu gotovi kuverti sa napisom, takodjer i TABORSKE KARTE i škatulje vu kojih 350 gramov moći poslati, se dobiju kod Fischel Fülöp (Strausz Sándor) knjižarici. Cena: kuvert — 2 III. — taborska karta — 1 III. — škatulje 30 III.

Nekaj za kratek čas.

Cigan je repu kral, to je opazil gospodar, pak hajd za njim.

Cigan je počel bežati, a gospodar taki za njim. — Na to mu je gospodar zaviknul: Cigan stoj! —

Stojte vi rekel mu je cigan, — vas nigdo netira!

Pesem tugujućega regruta.

Jezero devetsto i šestnajsto leto, Mladomu junaku jako je žalostno.

Žalosti, žalosti od male mladosti, Komu je sudjeni ovaj kruh soldački.

Marcuš meseca glasa smo dobili, Kaj bumo morali na vizitu iti.

V Perlak sam se peljal s kiticom zelenom, Dimo jesem došel s kućicom čerlenom.

Gospoda su rekli desnu ruku zdići, Moral budeš sinek kralju presigati.

Presigal sem tužen puškici, sablici, Medjimurje malo, moram te staviti.

Mene su sestričke k cugu sprevodile, Suznimi očima su me ostavile.

Nesu mene mogli brateci sprevajati, Jer su morali vre predi v tabor iti.

Majčico sem zgubil vu svojoj mladosti, Žalosti vu srcu imel sam zadosti.

Majčica ljubleni da bi vi ve znali, Z hladnoga grobeka gori bi se stali.

Z hladnoga grobeka gori bi se stali, Išće bi me jenput k cugu sprevajali.

Rad bi si skušval svoje majke lica, Ali jih pokrila ta črna zemljica.

Vezda se pak tužen japeku spričavljem, S kojim svomu srcu velku žalost davljem.

Naj vas Blagoslovi Bog na vašem domu,
A mene sirmaka vu soldackem stanu.

Otprostitute meni vi pajdaši moj,
Koji jesmo skupa nočke sprevajali.

Sve skup vas ja prosim ve za otprošćenje,
Mislim to je naše zadnje govorenje.

Benkovec. Horváth Anton mlajši.

Urednikova pošta.

Dobili smo opet više popěvke i druge štíve iz kojih
aledeće dajemo našim suradnikom naznanje:

1. Pri Isonsoju. (Na bojnóm polju. K. F.) Dobra
je, izlazila bude.

2. Pěsma od mladoga junaka. (Vu taboru.
Z. I. i B. L.) Dobro ste ju složili. Vu novine budemo ju deli.

3. Iz ruskog fronta. (Na bojnóm polju. Sz. F.)
Nekoje rede smo zbrisali, ar bi preduga bila. Štampati bu-
demo ju dali.

4. List iz bojnog polja. (Na tirolskom frontu.
P. L. i N. J.) S popravkami bude izlazila.

5. List iz bojnog polja. (L. M.) Pripećenje, koje
ste izpisali od medjimurških sinov, izlazilo bude vu dojudu-
ćim broju naših novin.

6. Pěsma iz bojišća. (Iz tabora. Zs. A.) S pop-
ravkami bude izlazila.

7. Pěsma taborska. (Vu taboru. D. J.) Popra-
vili budemo ju, onda bude dobra.

8. Narod pred taborom i vezda. (Varaždin.
T. I.) Dobro i lěpo je izpisano. Imate prav! Dobra bude za
novine. Pošlite nam i druga kaj takvoga.

9. List iz Srbije. (K. F.) Vašu šaljivu pěsmu bu-
demo vu novine deli a nekojimi popravkami.

10. Lěpa svečanost. (Kisszabadka.) Prekesno
smo ov list dobili vu ruke, to je prvi zrok, da od sveća-
nosti nikaj nesmo naznačili. Drugi i glavni zrok pak je to,
ar se nišće nije podpisał pod list.

Svim drugim, koji su nam pěsme, ili druge članke
poslali, budemo drugi put na tem mestu odgovor dali.

Svim skupa lěpi dozdav! (M. J.)

GABONA ÁRAK/CIENA ŽITKA

MÉTERMÁZSA	1 METERCENT	K
Buza	Pšenica	41-50
Rozs	Hrč	33—
Arpa	Ječmen	33—
Zab	Zob	40—
Kukorica uj	Kuruza suha	33—
Fehér bab uj	Grah beli	56—
Sárga bab	Grah zuti	56—
Vegyes bab	Grah zmešen	56—
Kendermag	Konopljeno seme	65—
Lenmag	Len	75—
Tökmag	Košćice	110—
Bükköny	Grahorka	36—

König kapitány

nagy izgáloommal várt könyve a

DEUTSCHLAND

hereshedelmi tengeratjáró útfárd

egy-két napon belül

magyarul is megjelenik.

Kapható:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében
bolti ára 240 korona.

Most jelent meg:
ROMÁNIA
részletes, pontos háborús térképe.

Ára 1 K 50 f.

EUROPA

legujabb háborús térképe különféle kiadásban.

Kapható:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében Csáktornya.

Veszek vadgesztenyét a legmagasabb
árban.

S. STEIN, Varaždin.

622 4-6

Geschäftszahl A 171/16

Aufforderung 16

an die Erben, Vermächtnisnehmer und Gläubiger eines Ausländers.

Herr Valentin Horváth gewesener Berg-
mann in Grünbach No. 111. zuständig nach
Belica (Komitat Zala) ungarischer Staatsbür-
ger ist am 5. Juli 1915. im K. u. k. Feld-
spitale in Chlebowitze gestorben. Eine letz-
willige Anordnung wurde vorgefunden.

Alle Erben, Vermächtnisnehmer und
Gläubiger, die österreichische Staatsbürger
oder hierlands sich aufhaltende Fremde sind,
werden aufgefordert, ihre Ansprüche an die
Verlassenschaft bis zum **20. November 1916.**
beim gefertigten Gerichte anzumelden. Sonst
kann die Verlassenschaft ohne Rücksicht
auf diese Ansprüche an die ausländische Be-
hörde oder einer von ihr bezeichneten Person
ausgefógt werden.

Die im Inlande wohnenden Erben ha-
ben um die Durchführung der Verlassen-
schaftsabhandlung durch das österreichische
Gericht angesucht. Die auswärtigen Erben
und Vermächtnisnehmer werden aufgefor-
dert, ihre Ansprüche in der angegebenen
Frist anzumelden und bekanntzugeben, ob
sie die Abtretung an die ausländische Be-
hörde verlangen. Sonst wird, wenn nicht die
ausländische Behörde selbst die Abtretung
verlangt, die Abhandlung hier und zwar
bloss mit den sich meldenden Erben gepflo-
gen werden.

K. k. Bezirksgericht Neunkirchen
Abtg. I., am 12. September 1916.

Strubl.

Für die Richtigkeit der Ausfertigung der Kanzleileiter:

Wedl.

622 3-3

1563—1916.

Hirdetmény.

Alúlirott községi előljáróság közhírré teszi, hogy a közbirtokosság tu-
lajdonát képező

korcsma és tartozékai

Kisszabadkán, 1916. évi október hó 15-én d. u. 4 órakor
a helyszínen, nyilvános árverésen, 3 évre haszonbérbe log adatni.

Árverési feltételek a községbirónál betekinhetők.

Kisszabadka, 1916. október hó 4-én.

Előljáróság.

621 2-2